

Arrest

nr. 183 162 van 28 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 december 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 oktober 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 december 2016 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat. A. FADILI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. CEURVELTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/57, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt toegepast worden.

De bestreden beslissing werd de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 november 2016. De *dies a quo* wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 3 november 2013 over dertig dagen om een beroep bij de Raad in te leiden. Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd evenwel slechts op maandag 5 december 2016 aangetekend verzonden aan de Raad, terwijl de laatste nuttige dag vrijdag 2 december 2016 was. Het beroep tot nietigverklaring werd bijgevolg laattijdig ingediend (RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, *Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416).

De advocaat van de verzoekende partij stelt dat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beroept op internationale bepalingen en meer bepaald op artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en betoogt dat het inroepen van deze hogere rechtsnorm tot gevolg heeft dat de beroepstermijn van 30 dagen niet strikt mag worden toegepast.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen schending van artikel 8 van het EVRM aangevoerd heeft. Vervolgens wordt erop gewezen dat de toegankelijkheidsvereiste, vervat in artikel 13 van het EVRM, niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten, worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwending uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, AntwerpenOxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). Het louter inroepen van een schending van artikel 8 van het EVRM ter terechtzitting laat de Raad niet toe om over de ontvankelijkheidsvoorwaarden, zoals vervat in artikel 39/57, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heen te stappen en het beroep ontvankelijk te verklaren. Deze toepassing van artikel 8 van het EVRM kan echter niet in deze bepaling worden gelezen, noch is de Raad bekend met rechtspraak die artikel 8 van het EVRM zo toepast.

Gelet op hetgeen voorafgaat, en nu de verzoekende partij ook geen overmacht aannemelijk maakt, kan de Raad enkel vaststellen dat het beroep, dat gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 oktober 2016, onontvankelijk *ratione temporis* is. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Het beroep is *ratione temporis* onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS